

Educarea ascultării

Nu încape îndoială că toți părinții ar dori să aibă copii ascultători și respectuoși și totuși, în vremea noastră, mulți se plâng de neascultarea și lipsa de respect a copiilor.

Pentru aceasta, părinții trebuie să înăbușe egoismul încă din pruncie. Așa învață și fiul lui Sirah: *Nu-l lăsa pe fiu în voia lui la tinerețe și nu trece cu vederea greșelile lui. Pleacă grumazul lui la tinerețe și bate-l până este prunc, ca nu cumva, încăpățânându-se, să nu te asculte (30,11-12)*. Exact același lucru îl spune Duhul Sfânt și prin gura împăratului Solomon: *Fiul ce rătăcește, adică este lăsat în voia lui, rușinează pe părinții săi. Așadar, încă din pruncie ești dator, părinte creștin, să nu lași copiii în voia lor, ci trebuie să înăbuși răzvrătirea voinței lor. Copilul își arată voința încă din leagăn, plângând. Dacă copilul plânge dintr-o pricină vrednică de luat în seamă (este flămând sau însetat, îl doare ceva, este încins sau murdar), ar fi o cruzime să îl lăsați în starea cu pricina. Atunci trebuie să-i împliniți cererea, dar dacă țipătul lui vine din capriciu sau egoism, indulgența și încurajarea sunt foarte vătămătoare. În acest caz lăsați-l pe micul plângăreț să plângă, nu vă faceți griji pentru el. După ce se va satura de plâns, o să*

înceteze singur când va vedea că nu obține nimic cu plânsul. Dimpotrivă, dacă va observa că te grăbești să vii întotdeauna când plânge el, va plânge tot mai des ca să obțină ceea ce dorește.

Nu fă tot ce îți cer copiii. Dimpotrivă, învață-i să li se refuze unele lucruri. La rugămintea sau pretenția copilului este neapărată nevoie uneori să spui **nu**, și odată rostit acest cuvânt, cu el trebuie să și rămâi, nelăsându-te înduplecat nici de rugămințile și alintările, nici de capriciile și de încăpățânarea copilului.

Și nu încape îndoială că pentru copii este folositor refuzul nu doar atunci când cer vreun lucru vătămător sau cu neputință, ci și atunci când cer un lucru îngăduit. Copilul trebuie să se învețe să își biruie voia și să se deprindă cu înfrânarea, cu cumpătarea, modestia și simplitatea, căci așa zice proverbul: **Să fim cumpătați în toate ca sarea-n bucate.**

Învață-ți copilul să asculte grabnic și fără întârziere. **Copilul bun se supune repede.** Acest proverb de aur trebuie să fie o regulă statornică pentru copiii. Nu-ți lua porunca înapoi, ci stăruie cu toată severitatea ca ea să fie împlinită, însă pentru aceasta trebuie ca toate poruncile și hotărârile tale să fie bine chibzuite

și înțelepte. Nu trebuie să ceri de la copiii tăi nici un lucru imposibil, nedrept sau prea anevoios, mai presus de puterile lor. Poruncile tale nu trebuie să vină din capriciu pentru că prin aceasta poți să stârnești împotrivire și înrăire.

Nu trebuie să îngădui azi copiilor ceea ce le interziceai ieri, doar pentru că azi ești mai bine

dispus decât ieri. Nu da porunci prea multe și prea dese. Fii scurt, limpede și exact în poruncile tale și nu folosi prea multe cuvinte.

Pentru a înăbuși în copil răzvrătirea voinței și a-l deprinde cu ascultarea fără cârtire, tatăl și mama trebuie să fie de acord în poruncile și interdicțiile lor. Mama nu trebuie să îngăduie ce a interzis tatăl, iar tatăl nu trebuie nici în glumă să o dojenească pe mamă pentru că a refuzat ceva celui mic, altfel se vor împlini cuvintele Scripturii: **Când unul zidește și**

altul strică, ce folos au, fără numai că se ostenesc? (Sirah 34, 25)

Dacă voi, părinți creștini, vreți ca odraslele voastre să vă arate ascultare, sunteți datori să le insuflați respectul și cuvenita cinstire față de voi, iar pentru aceasta trebuie ca în toate cuvintele și faptele voastre să vă țineți în fața copiilor la un asemenea nivel încât ei să poată nutri față de voi respect și ascultare(...) Această ascultare nu trebuie să fie servilă, ci trebuie să fie împreună cu dragostea creștinească, copiii fiind deprinși nu cu ascultarea din constrângere, ci de bunăvoie. Nu din frica de pedeapsă trebuie ei să le arate părinților deplină ascultare, ci din dragostea către ei; copiii trebuie să evite a face după voia proprie doar ca să nu-și jignească prin aceasta părinții, iar prin ei pe Dumnezeu. Dragostea naște dragoste. Copiii vor iubi numai atunci când vor simți și vor vedea că îi iubiți fără fățarnicie.

Părinți! Dacă vreți să aveți copii ascultători, trebuie să vă arătați voi înșivă în toate gândurile, cuvintele și faptele voastre fii ascultători ai Bisericii lui Hristos. Astfel veți avea niște copii ascultători, care vă vor face cinste și bucurie și despre care se va putea spune ceea ce ne spune Sf. Evanghelist Luca despre Pruncul Iisus: **“Iar Copilul creștea și Se întărea cu Duhul, umplându-Se de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era asupra Lui.”** (2, 40)

Sfântul Vladimir,
Mitropolitul Kievului